

KONGSBERG KOMMUNE
PLAN- OG NÆRINGSTJENESTEN

Vår saksbehandler
Björg Totland tlf. 32866415

Dato:
25.04.02
Deres ref.
2001/2769-

Arkivsak:
02/01595-004
Arkivkode
L00 &13

Den kongelige miljøverndepartement
Avdeling for regional planlegging
Pb 8013 Dep
0032 OSLO

HØRINGSSVAR
VEDR. FORSLAG OM ENDRING I PLAN- OG BYGNINGSLOVEN -
TIDSFRISTER O.A. I PLANBEHANDLINGEN

Kongsberg kommune håper at vårt høringssvar blir akseptert mottatt selv om det kommer noen få dager over fristen. Fristoverskridelsen skyldes at vi ønsket en politisk behandling av forslaget. Det faste utvalget for plansaker i Kongsberg kommune, kalt Utvalget for miljø og utvikling, hadde møte 24.04.02 og vedtok da vedlagte høringssvar.

Med vennlig hilsen

Björg Totland
Plan- og næringssjef

Vedlegg: Saksprotokoll fra UMU-sak 0045/02 om tidsfrister i planbehandlingen - høringssvar.

-----Brev adresseres til Kongsberg kommune, ikke direkte til person.-----

Postadresse:
PB 115
3602 KONGSBERG

Besøksadresse:
Rådhuset Kirkegt. 1

Telefon:
32 866000
e-post postmottak@kongsberg.kommune.no

Telefaks:
32866402

Organisasjonsnummer:
NO 942 402 465 MVA
www.kongsberg.kommune.no

SAKSPROTOKOLL

Utvalg: Utvalg for miljø og utvikling
Møtedato: 24.04.02
Sak: 0045/02

Resultat: Innstilling vedtatt

Arkivsak: 02/01595
Tittel: TIDSFRISTER I PLANBEHANDLINGEN - FORSLAG OM ENDRINGER I PLAN-
OG BYGNINGSLOVEN - HØRINGSSVAR FRA KONGSBERG KOMMUNE

Behandling:

Utvalgsleder fremmet rådmannens anbefalte vedtak.

Votering:

Utvalgsleders forslag ble enstemmig vedtatt.

UTVALGETS VEDTAK:

Det faste utvalget for plansaker i Kongsberg kommune, kalt Utvalget for miljø og utvikling, ønsker velkommen departementets forslag om å sette tidsfrister i planbehandlingen.

Dog har forslaget sine klare svakheter som må lukes bort før evt. lovendring finner sted. Kongsberg kommune har følgende forslag til forbedring:

1) **Tidsfristen for førstegangsbehandling av reguleringsplaner må løpe fra det tidspunkt kommunen har mottatt en tilfredsstillende planleveranse fra forslagsstiller.** Kravene til tilfredsstillende planleveranse må ikke være urimelige, men være rettet mot at varsel av berørte parter er foretatt og mot tema/nivå på planens utredning av konsekvenser og til planens tekniske nøyaktighet. Er ikke planens kvalitet tilfredsstillende i utgangspunktet vil en totalt sett i reguleringsbehandlingen tape mye tid. Erfaring tilsier at dårlige planleveranser fører til tilbakesendelse ved forsøk på politisk behandling grunnet uklarheter/misforståelser, til mye administrativt arbeid mellom førstegangsbehandling og utsendelse for offentlig ettersyn og høring, til en rekke misforståelser under høringsrunden, samt til en fare for at saken må ut igjen til ny høring ved forsøk på annengangsbehandling.

I og med at kommunen selv overtar reguleringsplanen som sin egen etter førstegangsbehandling i det faste utvalg for plansaker, må kommunen i utgangspunktet få stille krav til forslagsstiller om en viss kvalitet på det forslaget som mottas. Det vil være urimelig at kommunen skal belastes utgiftene med et altfor dårlig arbeid fra forslagsstillerens side. Det er også dårlig behandling av naboer og berørte parter dersom høringsgrunnlaget ved førstegangsbehandling blir for dårlig og på grunn av dårlig kommuneøkonomi er det materialet som blir sendt ut på høring. Naboer og berørte parter er også brukere som bør ivaretas når endringer foreslås.

Forøvrig bør **forhåndskonferanse (jmf. byggesaker) innføres i planbehandlingen.** Dette for bl.a. å klargjøre gjensidige forventninger og avtale om framdrift.

2) Tidsfristen på 12 uker for førstegangsbehandling av reguleringsplaner tar ikke hensyn til at de fleste kommuner har politisk behandling av reguleringsforslag og at dette i seg selv "spiser" opp noen uker for klargjøring og utsendelse av sakspapirer. Noen kommuner har heller ikke hyppige møter i utvalget for faste plansaker, samt at alle kommuner har opphold i sin møteaktivitet over sommeren. Saker kan også bli utsatt fra et møte til et annet. **Fristen for førstegangsbehandling av reguleringsplaner bør derfor gjelde fra komplett planleveranse fram til administrasjonens leveranse av saken for politisk behandling.** Dette gir mindre forutsigbarhet for forslagsstiller, men ivaretar samtidig lokaldemokratiets rolle i reguleringssaker.

- 3) At kommunen og forslagsstiller kan gjøre avtale om annen framdrift enn 12 uker for førstegangsbehandling av reguleringsplaner er en nødvendig sikkerhetsventil for å sikre kvalitet i komplekse reguleringssaker. Men anvendelse av ventilen bør være unntakstilfellet dersom en først også har satt en lovbestemt tidsfrist. Tidsfristen må kunne fange opp den kombinasjonen av effektivitet og kvalitet en ønsker å ha i de fleste forslag.
- 4) Kommuneadministrasjonen bør kontinuerlig rapportere status i arbeid med reguleringssaker og herunder også forklarer årsaken til sen leveranse for annengangsbehandling.
- 5) Offentlige myndigheter bør gis en frist for å fremme innsigelse som er lik fristen for offentlig ettersyn, skulle bare mangle. Den praksisen man har kunnet tillate seg i dag har satt hele planbehandlingen i et dårlig lys.
- 6) Når det gjelder forslaget om 12 ukers frist fra annengangsbehandling i utvalget fram til kommunestyrebehandling, er denne akseptabel. Siden målet bl.a. er rask mekling, må det være en forutsetning at Fylkesmannen får frister for innkalling og avholdelse av meklingsmøter samt referat/konklusjon fra disse.
- 7) Når kommunestyrevedtak er fattet, er det også viktig med tidsfrister for å sikre at en reguleringsplan kan gjennomføres. Er reguleringsplanen vedtatt uten at mekling har gitt resultater og innsigelse foreligger, må det settes frister for departementets behandling av innsigelsessaker. I dag går denne prosessen svært tregt. Videre, i vanlige klagesaker på kommunestyrets vedtak, må det settes frister for fylkesmannens behandling av klagen.
- 8) Tidsfrister for saksbehandlingen i reguleringssaker, kan medføre økte utgifter og tapte inntekter i kommunene. Kommunene, grunnet sin stramme økonomi, baserer seg i dag ofte på minimumsløsninger mht. bemanning. En tidsfristordning gjør at en må gå i retning av en maksimumsbemanning dersom en ikke heller vil gamble på å miste gebyrinntektene. Arbeidsmarkedet har de siste årene ikke vært slik at kommunene lett kan hente inn saksbehandlinghjelp på kort varsel. De firmaer som spesialiseres seg på planutarbeider, har heller ikke kapasitet å leie ut for planbehandling.
- Med de gebyrreglene en har i dag, kan en kommune kun ta gebyr for saksbehandlingskostnader fram til førstegangsbehandling. Det betyr, i rene økonomiske korttidsstermer, at det koster kommunen svært mye å få mange planer til behandling og særlig om en også skal ha bemanningskapasitet til å hele tiden være beredt på å holde frister i tider med stor pågang fra forslagsstillere. Det faste utvalg for plansaker i Kongsberg ber derfor departementet se på lovgrunnlaget for fastsetting av gebyr og om det er rimelig at kommunene fullt ut skal bære kostnadene som reguleringsbehandling medfører etter førstegangsbehandling.
- 9) Dersom alle formelt involverte i en reguleringssaksbehandling (forslagsstiller, kommunen, andre offentlige myndigheter, berørte parter) har krav stilt til sin leveranse, vil det være naturlig å innføre rett til redusert gebyr for forslagsstiller som sanksjonsmiddel dersom hans nærmeste myndighet (kommunen) svikter. Men dersom det ikke blir stilt krav til leveransen fra forslagsstiller eller til raske uttalelser fra andre offentlige myndigheter, vil det være urimelig at kommunen skal måtte bære lasset aleine.

Saken oversendes administrasjonen for oppfølging.

Rett utskrift bevitnes, Trine S. Sælebakke

Trine S. Sælebakke
Kongsberg, 24.04.2002